

Mondiale a Comerțului (OMC), semnat la Marrakech la 15 aprilie 1994 și aprobat prin Decizia 94/800/CE a Consiliului din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, referitor la domeniile de competența sa, a acordurilor obținute în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994), nu sunt aplicabile unei proceduri de invalidare precum cea în discuție în litigiul principal, aceste dispoziții nu pot fi considerate că se opun ca, într-o asemenea procedură judiciară, instanța:

- să nu fie legată de concluziile și de celelalte declarații ale părților și să poată dispune din oficiu administrarea probelor pe care le consideră necesare,
- să nu fie legată de o decizie administrativă dată într-o cerere de invalidare și nici de situația de fapt constatată în acea decizie și
- să nu poată examina din nou probele care au fost deja administrate cu ocazia unei cereri anterioare de invalidare.

(¹) JO C 232, 6.8.2011.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 6 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank van koophandel Brussel — Belgia) — Europese Gemeenschap/Otis NV, General Technic-Otis Sàrl, Kone Belgium NV, Kone Luxembourg Sàrl, Schindler NV, Schindler Sàrl, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV, ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl

(Cauza C-199/11) (¹)

(Reprezentarea Uniunii Europene în fața instanțelor naționale — Articolele 282 CE și 335 TFUE — Cerere de daune interese ca urmare a prejudiciului cauzat Uniunii printr-o înțelegere — Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Dreptul la un proces echitabil — Dreptul de acces la o instanță judecătorească — Egalitatea armelor — Articolul 16 din Regulamentul nr. 1/2003)

(2013/C 9/20)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van koophandel Brussel

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Europese Gemeenschap

Pârâte: Otis NV, General Technic-Otis Sàrl, Kone Belgium NV, Kone Luxembourg Sàrl, Schindler NV, Schindler Sàrl, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV, ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Rechtbank van koophandel Brussel — Interpretarea articolului 282 CE (actualmente articolul 335 TFUE) — Reprezentarea Uniunii Europene în fața instanțelor naționale — Cerere de daune interese — Norme aplicabile pentru introducerea de către instituții a unei astfel de cereri.

Dispozitivul

1. Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că, în împrejurări precum cele în discuție în cauza principală, nu se opune ca Uniunea Europeană să fie reprezentată de Comisia Europeană în fața unei instanțe naționale sesizate cu o acțiune în repararea prejudiciului cauzat Uniunii printr-o înțelegere sau printr-o practică interzisă de articolele 81 CE și 101 TFUE, care ar fi putut afecta anumite contracte de achiziții publice încheiate de diferite instituții și organe ale Uniunii, fără a fi necesar ca acestea din urmă să fi acordat Comisiei un mandat în acest scop.
2. Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene nu se opune ca Comisia Europeană să intenteze, în numele Uniunii Europene, în fața unei instanțe naționale, o acțiune în repararea prejudiciului suferit de Uniune ca urmare a unei înțelegeri sau a unei practici al cărei caracter contrar față de articolul 81 CE sau față de articolul 101 TFUE a fost constatată printr-o decizie a acestei instituții.

(¹) JO C 219, 23.7.2011.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 8 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Arbeitsgericht Passau — Germania) — Alexander Heimann (C-229/11), Konstantin Toltschin (C-230/11)/Kaiser GmbH

(Cauze conexe C-229/11 și C-230/11) (¹)

[Politica socială — Directiva 2003/88/CE — Reducerea timpului de lucru („Kurzarbeit”) — Reducerea dreptului la concediu anual plătit în funcție de reducerea timpului de lucru — Indemnizație]

(2013/C 9/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Arbeitsgericht Passau

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Alexander Heimann (C-229/11), Konstantin Toltschin (C-230/11)

Pârâtă: Kaiser GmbH

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Arbeitsgericht Passau — Interpretarea art. 31 alin. (2) din Carta drepturilor fundamentale (JO C 83, p. 389) și a art. 7 alin. (1) din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de muncă (JO L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3) — Reducerea timpului normal de lucru practicat în întreprindere ca urmare a somajului parțial („Kurzarbeit”) — Reglementare națională care prevede o reducere a dreptului la concediul anual plătit în funcție de reducerea zilelor de lucru ale lucrătorului afectat de șomaj parțial

Dispozitivul

Articolul 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru trebuie interpretate în sensul că nu se opun unor dispoziții sau practici naționale, precum un plan social încheiat între o întreprindere și comitetul său de întreprindere, în temeiul cărora dreptul la concediul anual plătit al unui lucrător căruia îi este redus timpul de lucru este calculat potrivit regulii pro rata temporis.

(¹) JO C 269, 10.9.2011.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 8 noiembrie 2012 — Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-244/11) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 43 CE și 56 CE — Regim care condiționează dobândirea unor drepturi de vot reprezentând mai mult de 20 % din capitalul social al anumitor „societăți pe acțiuni strategice” de obținerea unei autorizații prealabile — Mecanism de control a posteriori al anumitor decizii luate de aceste societăți)

(2013/C 9/22)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: E. Montaguti și G. Zavvos, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentați: P. Mylonopoulos și K. Boskovits, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Reglementare națională care condiționează dobândirea drepturilor de vot corespunzătoare a 20 % sau mai mult din capitalul social total al societăților de importanță strategică națională de o autorizare preliminară — Încălcarea articolelor 49 TFUE și 63 TFUE

Dispozitivul

1. Prin stabilirea cerințelor prevăzute la articolul 11 alineatul 1 coroborat cu articolul 11 alineatul 2 și a celor prevăzute la articolul 11 alineatul 3 din Legea 3631/2008 privind crearea unui fond național de coeziune socială, Republica Elenă nu și a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 43 CE privind libertatea de stabilire.
2. Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 219, 23.7.2011.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 6 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Asylgerichtshof — Austria) — K/Bundesasylamt

(Cauza C-245/11) (¹)

[Regulamentul (CE) nr. 343/2003 — Stabilirea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate în unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe — Clauza umanitară — Articolul 15 din acest regulament — Persoană care beneficiază de azil într-un stat membru și care este dependentă de asistența solicitantului de azil ca urmare a faptului că suferă de o boală gravă — Articolul 15 alineatul (2) din regulament — Obligația acestui stat membru, care nu este responsabil potrivit criteriilor prevăzute în capitolul III din același regulament, să examineze cererea de azil prezentată de respectivul solicitant de azil — Condiții]

(2013/C 9/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Asylgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: K

Pârât: Bundesasylamt

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Asylgerichtshof — Interpretarea art. 3 alin. (2) precum și a art. 15 din Regulamentul (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe (JO L 50 din 23.02.2003, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 56) — Obligația unui stat membru de a examina, din motive umanitare, o cerere de azil care îi este prezentată, chiar dacă această examinare nu îi incumbă în temeiul criteriilor stabilite de Regulamentul (CE) nr. 343/2003 — Legături strânse între solicitantul dreptului de azil și o persoană foarte vulnerabilă care beneficiază deja de dreptul de azil în statul membru respectiv